

Руденко Н.Ю., Нестеркіна М.В.

*Одеський національний політехнічний
університет*

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ДИСТАНЦІЙНОГО ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІН

ХІМІКО-ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ПРОФІЛЮ

З розвитком інформаційних технологій в сучасний період, з'являється велика кількість нових можливостей для навчання поза межами навчальних закладів. Зокрема, це позитивно відображається на можливості підготовки студентів заочної форми навчання, та на навчання студентів денної форми, які потребують більше часу для засвоєння навчального матеріалу. Дистанційне навчання дозволяє студенту, спільно з викладачем, скласти свій індивідуальний освітній маршрут, на якому є можливість регулювати обсяг, зміст і якість навчального матеріалу, способи подачі матеріалу, темп занять, та часові рамки [1].

Важливою частиною освітнього процесу для майбутніх спеціалістів у галузі природничих, медичних, фармацевтичних та інженерних наук є набуття певних практичних навичок, що являються необхідними для подальшої роботи та наукової діяльності. Для цього використовуються лабораторні заняття, що проходять у навчальних та навчально-наукових лабораторіях закладів вищої освіти [2]. Під час дистанційного навчання, отримання цих навичок неможливе. Такі важливі дисципліни для студентів хімічного та фармацевтичного профілю, як: фізична, органічна, аналітична, фармацевтична хімії, вимагають самостійного проведення експерименту для кращого засвоєння матеріалу та формування навичок роботи у хімічній лабораторії.

Дану проблему намагалися вирішити шляхом впровадження циклу відеоуроків з демонстрацією тих чи інших лабораторних робіт у виконанні викладача, наряду з відеолекціями. Такий підхід дозволяв демонструвати хід роботи та її результат, проте це не впливає на набуття практичних навичок, а лише може допомогти

у розумінні навчального матеріалу, як наглядна демонстрація.

Впроваджуються ресурси у вигляді комп'ютерних програм, що дозволяють студенту проводити лабораторні заняття, шляхом візуальної симуляції (в тому числі з технологією віртуальної реальності) роботи у лабораторії та комп'ютерним візуальним моделюванням процесів, що відбуваються під час виконання. Такі як VR Chemistry Lab. Проте вони мають ряд недоліків: недостатньо інформативні, містять надзвичайно мало лабораторних робіт, не орієнтовані на здобувачів вищої освіти.

Згідно досвіду впровадження дистанційної форми навчання в Національному фармацевтичному університеті, враховуючи відхилення від денної форми навчання, підготовка осіб з вищою фармацевтичною освітою може впроваджуватися у закладах вищої освіти без відхилень від норм сучасного законодавства [3]. Для цього заклад вищої освіти має впровадити електронні ресурси достатньої якості та підтримувати їх стабільну роботу, а студент повинен мати достатні технічні можливості для доступу до цих ресурсів, що важко реалізовується для осіб, які проживають у сільській місцевості, де існують проблеми з доступом до інтернету.

Отже, на сучасному етапі можна спостерігати розвиток дистанційної освіти в Україні, та, зокрема, дистанційного навчання за фармацевтичними спеціальностями. Подальший розвиток дистанційної форми навчання є досить перспективним, але за умови зменшення кількості недоліків дистанційної освіти у порівнянні з денною та заочною формами навчання. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Подгребельна Н. І. Педагогічні умови активації пізнавальної діяльності у системі дистанційного навчання / Подгребельна Н.І. – Ставропіль, 2001.
2. Закон України «Про вищу освіту» / Верховна Рада України. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/stru>.
3. Галій Л. В. Впровадження дистанційної форми навчання у фармацевтичну освіту (на прикладі Національного фармацевтичного університету) / Галій Л. В., Серопян Т. М. // Pharmaceutical review. – 2017. – V.3. – P. 102-107.